

ΕΤΟΣ 66ον

8 Ιουλίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3397)

«ΙΣΧΥΣΑΤΕ ΓΟΝΑΤΑ ΠΑΡΑΛΕΛΥΜΕΝΑ»

Λέγεται ότι, όταν κάποτε ο βασιλιάς της Γαλιλίας Λουδοβίκος ο ΙΑ΄ (1423-1483) αρρώστησε βαριά, κάλεσε έναν ιερέα να κάνει δέηση για την υγεία του. Ο ιερέας, εκτός από τη δέηση «υπέρ υγείας», προσευχήθηκε και «υπέρ συγχωρήσεως και άφεσεως τών άμαρτιών» του. Τότε, ο κατά τά άλλα καλόψυχος βασιλιάς, καθώς είχε δεχθεί φιλόξενα πολλούς ρωμιούς πρόσφυγες μετά την άλωση της Πόλης, ένοχλημένος τόν δέικοψε λέγοντας: Πάτερ, μήν τά άνακατεύεις τά πράγματα· τώρα μόνο για την υγεία μου παρακάλεσε τόν Θεό. Γιά τά άλλα βλέπουμε.

Ίεράρχηση αιτημάτων

Ευτυχώς ο παράλυτος της σημερινής ευαγγελικής περικοπής και οι άνθρωποι πού τόν έφεραν στον Χριστό, δέν άντέδρασαν παρόμοια, άκούοντας τόν Χριστό να τόν υποδέχεται με τά λόγια: «Θάρρος, παιδί μου! Σου συγχωρούνται οι άμαρτίες σου». Σίγουρα δέν είχαν τό ρηκό μυαλό του Γάλλου βασιλιά, ο όποιος δέν καταλάβαινε ότι ή σύγχυση δέν βρισκόταν στα λόγια του ιερέα, άλλά στή δική του έπιπόλαιη αντίληψη.

Ο Χριστός διαλύοντας τέτοιες συγχύσεις έχει πεί: «Ζητείτε πρώτον τήν βασιλείαν του Θεού και τήν δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται ύμίν» (Ματθ. 6,33). Δικαιοσύνη του Θεού είναι τό να μάς δικαιώσει και να μάς άπαλλάξει από τήν κατάκριση και τήν καταδίκη για τίς άμαρτίες μας. Γι' αυτό, τό κύριο αίτημα της Έκκλησίας μας δέν είναι «υπέρ υγείας», άλλά «υπέρ άφεσεως τών άμαρτιών» μας.

Είναι θλιβερό τό φαινόμενο να καταφεύγει κανείς στον Θεό μόνο για έγκόσμια πράγματα. Τότε τό αίτημά του, όχι μόνο δέν θά ήταν ευάρεστο στον Θεό,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδὼν τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γὰρ ἐστὶν εὐκολώτερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδήτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ἀλλῆθὰ θά καταντοῦσε καὶ ἁμαρτωλῷ, ἔστω κι ἂν τό ζητοῦσε γονατιστός! Διότι τὸν Θεὸ ἔπρεπε νά τόν ζητᾶμε κατὰ τό ἅγιο θέλημά του. Καί τό πρῶτο, πού θέλει ὁ Θεός, εἶναι «ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦν καί νά ἀποκτήσουν ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας» (Α΄ Τιμ. 2,4).

Οἱ εὐθεῖς καί οἱ πηγάιοι

Ὁ Χριστός θεραπεύοντας τὸν παράλυτο, ἀφοῦ πρῶτα τοῦ συγχώρησε τὶς ἁμαρτίες, ἀφενὸς δίνει τρανὴ μαρτυρία γιὰ τὴ θεότητα του καὶ ἀφετέρου ἀποκαλύπτει ὅτι οἱ γραμματεῖς πάσχουν ἀπὸ χειρότερη παραλυσία ἀπὸ τὸν θεραπευθέντα, διότι «ἐνθυμοῦνται πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν». Ἡ πονηρὴ διάθεση τοὺς τυφλῶνει καὶ τοὺς στερεῖ τὴ δυνατότητα νά ὀρθοποθήσουν καὶ νά «περπατήσουν» πρὸς τὴν ἀληθινὴ πίστη. Γι' αὐτοὺς τοὺς πονηροὺς τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἔχει πεῖ: «Ἐάν πορεύσθε πρὸς με πηγάιοι, καὶ ἐγὼ πορεύσομαι μεθ' ὑμῶν θυμῷ πηγαίῳ»· δηλαδή, ἂν ἐξακολουθεῖτε νά ζεῖτε με πονηρία καὶ χωρὶς εὐθύτητα, θά φερθῶ κι ἐγὼ σέ σᾶς με τρόπο πού θά σᾶς φανεῖ πονηρός (Λευ. 26, 23-24).

Ἀντίθετα, οἱ ἄνθρωποι πού ἔφεραν τὸν παράλυτο, καὶ προφανῶς καὶ ὁ παράλυτος, ἦταν «εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ» καὶ μέ ἄδοξη πίστη, ἡ ὁποία δέν ἄφησε ἀσυγκίνητο τὸν Χριστό. Τό εὐαγγελικὸ κείμενο ἐπισημαίνει ὅτι ὁ Κύριος σπλαχνίσθηκε τὸν παράλυτο «ιδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν». Μιά τέτοια πίστη κάποιων ἀνθρώπων –γονέων, φίλων, πνευματικῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν– ὀδήγησε κάποτε κι ἐμᾶς στὸν Χριστό. Τοὺς ὀφείλουμε βαθιά καὶ ισόβια εὐγνωμοσύνη. Καὶ ὅσο συνειδητοποιοῦμε ὅτι συνεχῶς μᾶς ἀπειλεῖ μιὰ πνευματικὴ παραλυσία, τόσο θά ἔπρεπε νά ἀναζητοῦμε «τραυματιοφορεῖς» καὶ χει-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δικὴν του πόλιν. Καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, ξαπλωμένον σ' ἓνα κρεβάτι. Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν τους, εἶπε εἰς τὸν παράλυτον, «Ἔχε θάρρος, παιδί μου. Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου». Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τούτων Γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους, «Αὐτὸς βλασφημεῖ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε τὰς σκέψεις των, εἶπε, «Γιατί σκέπτεσθε πονηρὰ μέσα στὴν καρδιά σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ πῶ “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου” ἢ νὰ πῶ, “Σήκω ἐπάνω καὶ περπάτει”; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς», – τότε λέγει εἰς τὸν παράλυτον, «Σήκω ἐπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου». Αὐτὸς ἔσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν εἶδεν αὐτὸ ὁ κόσμος, ἐθαύμασε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν, πού ἔδωσε τέτοια ἐξουσίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀνωτιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ραγωγούς, πού θά μᾶς ὀδηγοῦν σταθερά στὸν Χριστό· τόσο ἔχουμε ἀνάγκη ποιμένες, πού θά μᾶς στηρίζουν μέ τὰ λόγια τοῦ προφήτη Ἡσαΐα (35,3-5): «Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι καὶ γόνατα παραηλισμένα· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς»· δηλαδή, δυναμώστε χέρια ἐξαντλημένα καὶ γόνατα παράλυτα· δυναμώστε καὶ μὴ φοβεῖσθε· νά, ὁ Θεὸς μας θά ἔλθει καὶ θά μᾶς σώσει.

Τὸ θαῦμα μιᾶς ἀφίσας

Κάποτε μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς ἀξιώνει ὁ Θεὸς νὰ διακονήσουμε κι ἐμεῖς στὸ σωτήριο ἔργο τῆς θεραπείας «παραλύτων», καὶ μάλιστα μέ τρόπους πού ποτέ δέν θά μπορούσαμε νὰ φαντασθοῦμε. Χαρακτηριστικὸ εἶναι τὸ ἀκόλουθο περιστατικόν: Τὰ παιδιὰ κάποιου Κέντρου Νεότητος, ὀργανώνοντας ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὸν μακαριστὸ παπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτη, τοιχοκόλλησαν καὶ ἀφίσες μέ φωτογραφία τοῦ Γέροντα. Μιά ἐβδομάδα πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση μιὰ παρέα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶδαν σὲ κεντρικὸ δρόμο τῆς πόλης ἓναν νεαρό, νὰ ἔχει σταματήσει μέ τὴ μηχανή του καὶ νὰ ἔχει ἀγκαλιάσει μιὰ κοιλίονα. Πλησίασαν καὶ τὸν εἶδαν νὰ φιλεῖ τὸ πρόσωπο τοῦ γέροντα στὴν ἀφίσσα καὶ νὰ τοῦ μιλεῖ κλαίγοντας. Τὰ παιδιὰ τὸν ρώτησαν καὶ αὐτὸς ἀπάντησε πὺς τὸ βλέμμα αὐτοῦ τοῦ ἀγνωστοῦ γέροντα εἶχε μιλήσει στὴν καρδιά του. Μέχρι τότε ζοῦσε ἄστατη ζωὴ καὶ εἶχε πολὺ ταλαιπωρηθεῖ. Εἶχε φτάσει στὰ ὄρια τῆς ἀπελπισίας. Βλέποντας αὐτὴ τὴν ἀγνωστὴ μορφή ἔνωσε ἓναν συγκληνισμό

8 Ἰουλίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303). Θεοφίλου ὁσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης († 1548).

Ἀναστασίου ἱερομάρτυρος ἐξ Ἰωαννίνων († 1734).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Ζ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 6-14 – Εὐαγγέλιον: Μτ. θ΄ 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Ἰουλίου, Ζ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Μτ. ε΄ 14-19.

καί θέλησε νά ἀλλάξει ζωή. Ρώτησε τά παιδιά ποῦ βρίσκεται αὐτός ὁ ἄνθρωπος, καί τά παιδιά τοῦ ἀπάντησαν ὅτι ὁ γέροντας εἶχε κοιμηθεῖ. Σάν τό ἄκουσε αὐτό, κάθισε στό πεζοδρόμιο καί ξέσπασε σέ ἰλυγμούς.

Τό μεγάλο θαῦμα εἶχε γίνει. Τό παιδί ἀναζήτησε πνευματικό καί σήμερα πλεόν ζεῖ συνειδητή πνευματική ζωή. Τό ζωντανό βλέμμα μιᾶς ἄψυχης ἀφίσας, πού κάποια παιδιά ἔβαλαν σέ μιά κοιλόνα, ἔστησε στά πόδια του ἕναν «παράλυτο» νεαρό καί τόν ἔβαλε στόν δρόμο τῆς σωτηρίας.

Ἄρχιμ. Β.Λ.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Μέ σεβασμό στήν παράδοση καί τήν ἱστορία τῆς λειτουργικῆς τέχνης ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεκτείνει τήν δραστηριότητά της στήν παραγωγή καί διάθεση ἐκκλησιαστικῶν ἀμφίων καί ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν, ὑψηλῆς ποιότητας καί τέχνης σέ τιμές προσιτές, μέ σκοπό νά καλλιεργήσει τήν ἐκκλησιαστική τέχνη καί νά ἐνισχύσει τό κατηχητικό, ἱεραποστολικό καί κοινωνικό ἔργο τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Γιά περισσότερες πληροφορίες στήν ἱστοσελίδα:

www.dorima.com.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr